

А.Є.КИРИЛЬЧУК, магістрант ЛНУ ім. Івана Франка

НАПРЯМКИ УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ОСНОВНИМИ ЗАСОБАМИ У ЗАКЛАДАХ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Актуальність даної теми полягає в тому, що майже всі організації України стикаються з проблемою зносу та техніко-економічного старіння основних засобів. Головними проблемами даної теми є те, що заклади охорони здоров'я не оновлюють основні виробничі фонди і не вдосконалюють обладнання та техніку, яка при однаковій роботі з обладнанням, яке з'явилося пізніше, як наслідок науково-технічного прогресу, працюють слабше по відношенню до нового обладнання. Саме тому, на сьогодні досить суттєво постає питання удосконалення управління основними засобами закладів охорони здоров'я.

До основних проблем зносу та старіння основних виробничих фондів можна віднести:

- швидкий розвиток науково-технічного прогресу;
- неефективне використання основних засобів;
- швидке спрацювання основних виробничих фондів;
- використання основних фондів понад строк їх корисної експлуатації;
- відсутність коштів на ремонт та модернізацію устаткування;
- недостатнє фінансування основних фондів, через низьку конкурентоспроможність продукції, що виникла в наслідок завищених цін на невідповідну якість товарів;
- простої нового обладнання через відсутність коштів на його установку та ін.

Економічна діяльність закладів охорони здоров'я в Україні відбувається в умовах обмеженості інвестиційних ресурсів, що обумовлює необхідність раціонального використання наявних у них основних засобів.

Саме тому, перед закладами охорони здоров'я постають завдання домогтися підвищення ефективного використання наявних основних засобів і

насамперед їх активної частини в часі і за потужністю, тобто мова йде про підвищення рівня інтенсивного їх використання. Для вирішення цього завдання та отримання відчутних результатів у діяльності закладу повинні бути розроблені конкретні заходи, спрямовані на поліпшення використання основних засобів, практичне застосування яких дасть змогу використовувати наявні у закладі резерви підвищення їх ефективності.

Пріоритетне значення серед таких заходів повинно бути відведено своєчасній заміні і мобілізації морально застарілого устаткування, організації прискореного введення в експлуатацію придбаної нової техніки; удосконалення організації матеріально-технічного забезпечення закладів охорони здоров'я та технічного обслуговування сучасного устаткування; запровадження прогресивних форм організації використання основних засобів і праці; застосування сучасних ефективних систем матеріального стимулювання працівників; залучення інвестиційних ресурсів вітчизняних і зарубіжних інвесторів для модернізації матеріально-технічної бази закладів; широке застосування лізингових операцій.

Для закладів охорони здоров'я, є дуже важливим управління втратами часу, адже простої обладнання порушують ритмічність всього робочого процесу, що впливає на якість обслуговування, яка стає менш конкурентоспроможною, що в свою чергу впливає на недоотримання доходів і як наслідок недофінансування основних засобів.

Якщо звернути увагу на те, що основні засоби закладів охорони здоров'я України використовуються понад строк їх корисної експлуатації, то про яку конкурентоспроможність може йти мова. Закордонні клініки можуть запропонувати кращі умови за однакових цін (у порівнянні з нашими), а в деяких випадках навіть за меншими.

Таким чином, можна сказати, що у закладах охорони здоров'я необхідно удосконалювати управління основними засобами (особливо в умовах кризи) адже це дозволить українським організаціям підвищити якість продукції і

знизити їх собівартість. Тим самим це дасть можливість підвищити конкурентоздатність організацій. Внаслідок цього збільшиться можливість фінансування основних засобів.

Список літератури: 1. Економічний аналіз: Навч. посібник / [М. А. Болюх, В. З. Бурчевський, М. І. Горбатюк]; за ред. акад. НАНУ проф. М. Г. Чумаченка. — К.: КНЕУ, 2001. — 540 с. 2. Фінанси підприємств: Підручник / [А. М. Поддєрьогін, М. Д. Білик, Л. Д. Буряк та ін.]; під ред. проф. А. М. Поддєрьогіна. [5-те вид.] — К.: КНЕУ, 2004. — 546 с.

О.С. ВИСОЧАН, канд. екон. наук, доцент, Національний університет
“Львівська політехніка”

ОБЛІК ВИТРАТ НА ЗАКОРДОННЕ ВІДРЯДЖЕННЯ ДЛЯ УЧАСТІ МЕНЕДЖЕРА ТУРИСТИЧНОГО ПІДПРИЄМСТВА У РЕКЛАМНО- ІНФОРМАЦІЙНОМУ ТУРІ

Розвиток туризму в Україні напряду залежить не лише від здатності генерувати операторами нові туристичні продукти, але й можливості агентами їх реалізовувати. Організація рекламно-інформаційних турів для співробітників туристичних підприємств (в основному, менеджерів з туризму) є одним з найпопулярніших методів просування туристичних продуктів великими операторами для ознайомлення дистриб'юторів зі спектром послуг, що надаються ними.

Рекламно-інформаційним туром (fam-tour) є поїздка працівника туристичної компанії на безкоштовній або пільговій основі з метою ознайомлення його з певними туристичними маршрутами або центрами. Рекламно-інформаційний або ознайомчий тур характеризується такими особливостями:

- цільова аудиторія – працівники або керівництво (так звані “директорські тури”) туристичних компаній;

- головна мета організації – навчання, ознайомлення з туристичною інфраструктурою регіону (зокрема, готельною базою та екскурсійними об'єктами);